

Vasutasok Hetilapja

TARADALMI és SZÉP

TRODALMI KÖZLÖNY

Előfizetési ár:

**Negyed évenként
1 kor. 50 fillér.**

**Egyes szám ára:
12 fillér.**

A LAP TARTALMA:

Megszületett.

Itt a nyár?

Szikrák.

Riporter úr. Irta: Kovács Béla.

A mi életünk.

A csere. Irta: Rovenszky Árpád.

Vasut mentén.

Az elátkozott falu. Irta. Cz. Csia Albert.

A szerkesztő telefonja.

Egymás között.

Felelősszerkesztő:

Czófalvi

Csia Albert.

Kiadó tulajdonos:

Szarka Ákos.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Megjelenik minden vasárnap.

Magyar kir. udvari szállítók.

Máv. régi szerződött szállítói.

Tisztelt kartársainknak melegen ajánljuk a m. kir. államvasutak régi szerződött szállítóját

Tiller Mór és Társa

magyar királyi udvari szállítók, legjobb hírnevű egyenruhászati intézetét.

Központi áruháza a főnökök személyes vezetésével:

Telefon-szám 678. **Budapesten, Váci-utca 35.** Telefon-szám 678.

Legszebb egyenruhák, fehérneműk, legelegánsabb polgári ruhák, téli meleg alsóruhák, utazási szükségleti és mindenféle felszerelési cikkek legmegbízhatóbb beszerzési helye.

Rivonat a cég — VII. B. osztály — Utólérhetlenül olcsó árak, szolid, elegáns kiállításban!

előnyárjegyzékéből:

VII. B. osztály

Vasúti felszerelés.

	Kor.	Tiszti	Alfiszti	Szolgái
1 téli köpeny tartós finom kiállítás, katonai szabás	—	70.—	60.—	36.—
1 zubbony elegánsan elkészítve	—	28.—	24.—	16.—
1 nadrág a legjobb kelméből, divatos szabás	—	20.—	18.—	12.—
1 elegáns, alakját mindig megtartó Tiller sapka	—	5.—	4.—	2.40
1 tábori sapka téli vagy ilyári	—	4.—	4.—	—
1 karszalag firom posztóból himzett szárnyas keréssel, szeles paszománnyal	—	3.50	3.—	—
1 nyakravató kaucsuk szegélyvel	—	—50	—40	—30
1 pár finom kötött keztyű, fehér vagy szürke	—	2.—	2.—	1.—
1 finom szipszínor éles hantú sippal	—	1.20	—80	—50
1 meter ar. ny vagy ezüst zubbony zsinór, nagyon tartós	—	—90	—70	—40
1 darab arany vagy ezüst rosetta, legszebb forma	—	—25	—20	—

és fejlebb.

A többi összes felszerelési cikkek is ugyanilyen olcsó árakban.

Részletes nagy képes árjegyzékét a cég kívánatra bérmentve küldi.

Fogászati műterem!

Felhívjuk t. kartársaink, valamint a nagyérdemű közönség figyelmét

Nessenfeld Jenő fogászati műtermére,

Kolozsvár, Unió-utca 26. szám.

Elvállal a fogászat körébe tartozó összes munkákat, készít vékony lemezű szápadlással bíró **fogsorokat**, melyek könnyen meg szokhatók és tartósak, arany- és zománckoronákat és hidakat.

Vasutasoknak 10% engedmény.

Radics Sándor

Kolozsvárt, Szentegyház-u. 1.

Könyveket magas árban vesz és fél árért ad.

Pontos kiszolgálás!

Elsőrangú munka!

Klár József és Társa

uri szabó-üzlete, hazai s angol szövetek nagyraktára

Kolozsvárt, Ferenc József-ut 5.

Vasutasoknak 5 százalék kedvezmény!

Kiadóhivatal: Kolozsvár, Kárpát-utca 12. szám.

Hirdetések a legjutányosabb árban vétetnek fel.

„Kristály“ Gőzmosó Gyár Kolozsvár

Telefon 500

Képviseelve Erdély nagyobb városaiban.

Telefon 500

VASUTASOK HETILAPJA

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

FELELŐS SZERKESZTŐ: CZÓFALVI CSIA ALBERT.

KIADÓTULAJDONOS: SZARKA ÁKOS.

Megszületett!

A lapunk korábbi számában már megjósolt „Máv. Irodakezelők Köre“ f. hó 16-án végre megszületett.

A megalakuló kör természetesen már jó előre ellenséges hangulatra talált, — különösen a Szövetség részéről.

Pedig, úgy látszik, hiába küzd már a Szövetség. Hiába kapkod fűhöz-fához, mint a vízbe-fuló a szalmaszálhoz... Hiába minden... Lába alól elveszte a talajt s a vízbe-fulástól már csak valami különös véletlen mentheti meg.

S igazán nem tudjuk megérteni ezt az ellen-szenvet a Szövetség részéről...

Mert az tény, hogy daczára a Szövetség ezen fura politikájának, ma már majdnem minden vasutas kategória megalakította a maga önálló, saját otthonát, illetve egyesületét.

Miért ne tehetnék ezt épp a vasutasok, kik mint speciálisan adminisztratív tisztviselők, különben sem illeszkedhetnek kellőleg a „vérbeli“ vasutasok érékkörébe...

S annál is inkább szükség volt a „Máv. Irodakezelők Körére“, mert ez ideig az irodakezelők az országban szétszórta, minden szervezet híján voltak.

Már pedig az régi igazság, hogy az egyesülésben rejlik az erő!

Most végre megtörtént az egyesülés Budapesten, hol a vidéki irodakezelők is igen szép számmal jelentek meg s hol rövid eszmecsere után megválasztották a tisztkart, még pedig a következőképen: Elnök: *Darvay* Rezső, I. alelnök: *Barhy* Lajos, II. alelnök: *Semsey* Rudolf, I. titkár: *Kelz* Gyula, II. titkár: *Szemere* Ármin, pénztárnok: *Komár* Lajos, könyvtárnok: *Szepessy* Viktor, gazda: *Andrássy* Géza lett. Azonkívül választva lesz három számvizsgáló bizottsági rendes és három póttag, valamint 42 rendes választmányi tag és 28 póttag, mely állásokra minden vidéki üzletvezetőség három rendes és két póttagot választ.

A kolozsvári irodakezelők részéről megejtett választás szerint *Bartsch* József, *Csobánczy* Géza és *Szarka* Ákos rendes; *Kallós* Mór és *Németh* Sándor póttagokká jutottak be a választmányba.

Oly férfiak kerültek tehát a „Máv. Irodakezelők Köre“ élére, kikről hinni szeretjük már előre is, hogy képesek lesznek a kör tevékenységéhez fűzött reményeket valóra váltani.

Most már a vezetőkön áll megmutatni azt, hogy aránylag kicsiny — 1200 fő — létszámuk daczára egy igazán mintakört fognak alakítani, a mely kör mindenkor és mindenki előtt diszére váljon a máv. irodakezelőknek.

Mert nem kicsiny feladatok fognak hárulni a „Máv. Irodakezelők Köre“ vezetőségére.

Már jó előre számolnia kell a körnek, hogy az irodakezelők legnagyobb része igen kényes igényű, a kiknek minden téren való kielégítése nem lesz könnyű dolog.

És mindenesetre el fogják várni a körtől hogy nagy energiával és buzgalommal lásson hozzá, hogy a kényes igények kielégíttessenek és a kart eddig ért hátrányok kireperáltassanak.

S ha a „Máv. Irodakezelők Köre“ vezetősége a rá rótt kötelezettségeket férfias komolysággal és buzgalommal fogja végezni, az irodakezelőknek az a kis csoportja is, mely még mind- eddig távol tartotta magát, sietni fog a kör zászlója alá seregleni, a hol a kar érdekei elsősorban számíthatnak megvédésre és megóvásra.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Itt a nyár!

Itt a nyár és megint aktuális lett a szabadságok ügye. Az ember azt hinné, hogy mióta életbe lépett az új szolgálati szabályzat és a szabadságokat rang- és szolgálati idő szerint biztosítja, ezekhez az ugynevezett nyári szabadságokhoz nem is férhet többé szó.

Pedig nagyon sok szó fér hozzá. Nem mondjuk, hogy az igazgatóságnál vagy az üzlet-

vezetőségeknél. Itt rendben van minden. Ilyenkor tavasszal mindenki bejelenti, mikor akarja igénybevenni, a neki járó szabadságidőt, az osztályfőnökök egy kis barátságos kompromisszum árán megcsinálják a beosztást, szemelött tartva, hogy az az alkalmazott, akinek iskolás gyermekei vannak, lehetőleg a szünidőben mehessen szabadságra. A nyári három hónapban kevesebb akta intéztetik el, de a szabadságoknak semmi sem áll útjában.

Nehezebb és nagyobb zökkenőkkel megy a dolog a vonalon és vannak helyek és vannak alkalmazottak, ahol egészen elakad.

Az a kitétel: „amennyire a szolgálat megengedi“, a vonalon igen nagy akadályozója a szabadságoknak. Az üzletvezetőségeknek meggyűlik a bajuk a nyári hónapokban, mert egyrészt egynegyed része a személyzetnek szabadságon van, másrészt pedig a helyettesítések okoznak neki nagy gondot, mert nem tud az igényeknek megfelelni. És részben a kényszerhelyzetből kifolyólag, részben pedig humanizmus hiányában, kitalálták, hogy különösen az alsóbb kategóriákban egy csomó ember szabadságkérvényét, helyettes hiányában, nem veszik figyelembe, különösen a messzebb fekvő vonalakon és ezeknek az embereknek megvan ugyan a pragmatikában biztosított joguk a szabadságra, de nem ereszti el őket a szolgálat és akárhány embernek a vasut „adósa“ még a tavalyi szabadsággal is.

Belátjuk mi, hogy az üzletvezetőségeknek nehéz a helyzetük, azt is belátjuk, hogy a vonal-szolgálat nem enged rövidülést, de úgy tudjuk, hogy mikor ez a törvény életbe lépett, a kereskedelmi miniszter épp a szabadság intézményének rendszeresítése céljából személyzetszaporítást vett kilátásba és e célból költségtöbbletet állított be a máv. költségébe.

Ezek az emberek tehát megvannak és ezeknek a céljuk helyettesítés idején, tehát nyáron, helyt állani. Hol vannak tehát ezek az emberek? Ha nincsenek meg, akkor csak azért nincsenek, mert vagy a pénz másra fordított, vagy az emberek — mint ahogy szokásos a máv.-nál, — másra használtattak fel.

A nyári szabadságát egyetlenegy vasutasnak sem szabad elkönfiskálni. Nem mondjuk azt, hogy minden embernek szüksége van néhány napi vagy heti üdülésre, de a szabadság épp oly pragmatikus jog, mint a fizetés vagy az előléptetés és ettől a vasutast még büntetés árán sem szabad megfosztani.

Hogy nincs helyettes, ahhoz ugyan nem sok köze van az alkalmazottnak. Ott, ahol erősebb munkát kell végezni, hogy a kartárs elmeheessen, ugysis szívesen végzi minden vasutas, mert kölcsönbe megy, de ott, ahol nem lehet helyi helyettesítést csinálni, ott a felsőbbségnek kell helyettesítésről gondoskodni és nem kényelmes ürügyek mögé bujni.

A pragmatika ugyan már kétéves, de még igen soká fog tartani, mire minden rendelkezését végre is hajják, mert ezideig csak azt szeretik végrehajtani, ami az alkalmazottakra nézve hátrányos. Az előnyökért, úgy látszik, még mindig verekedni kell.

Szikrák.

(Marad minden . . .) Igen, marad minden a régiben, ha csak valami véletlen közbe nem jön a mai brassói szövetségi gyűlésen. Az eddigi jelek szerint a gyűlés csendes lefolyásának ígérkezik és sem személyi, sem tárgyi emóciói nem mutatkoznak. A személyi ügyekben, ugylátszik, marad minden a régiben. Voltak ugyan újabb kombinációk, de ezek az utolsó pillanatban lefuváltak. A tárgyi dolgokban talán nagyobb hozzászólás lesz a bank ügyében és az alakítandó szövetségi segélyegylet dolgában, de itt is csak inkább hozzászólás lesz, mint kritika. Mert a központi vezetőségnek nincs is jóformán ellenzéke. Az egyedüli erősebb kritika talán a debreczeni kerület részéről várható a bank dolgában, no meg a déli kerület részéről, a hol idáig volt némi ellenzék a központtal szemben, mely azonban az utóbbi időben a szövetségi egészséges eszme kárara elkedvetlenedett és félreállt. A kerületeknek is más lesz az arculatja most, mint volt az előbbi nagygyűléseken. Egy csomó kisebb kerület megszünt és a fenmaradt és nagyobbított kerületekben is a legtöbb helyen újak a vezetők és újak a kiküldöttek. Előre látható tehát, hogy a központ minoen előterjesztése keresztül megy és a régi vezetőség lesz újból három évre megválasztva.

*

(Hát ez mi?) Friedrich Károly vasuti vendéglős, Pörhendi Mátyás pedig kocsirendező Pozsony állomáson.

Folyó évi május hó 1-én délután 2—3 óra közt — Pörhendi vonatkisérő, mig a vonatok indulása miatt dolga nem akadt, — az állomási Perronon beszélgett, midőn két vidéki ismerőse

behívta a vasuti vendéglőbe egy pohár sörre. A vendéglőben álldogálva Pörhendi félig tréfásan, félig komolyan odaszólt egyik vasuti ismerősének, aki két asszonnal németül beszélgetett, hogy: „miért nem beszélnek magyarul, hiszen tudnak magyarul is és Magyarországon vagyunk vagy mi a kő?!“

Friedrich vasuti vendéglős midőn ezt meghallotta, magából kikelve epés gunynyal ekként szólt: „a buta magyar nem tud egyebet, mint magyarul beszélni“. Azonkívül, egy kalap alatt, szokása szerint el kezdte szidni a vasutasokat is, mondván: „a vasutasok ilyen-olyan szedett-vetett népség!“

Pörhendi megpróbálta védeni a magyarokat is, meg a vasutasokat is és tiltakozott az ellen, hogy Friedrich az ő beszélgetésükbe bele ártsa magát, de porul járt, mert Friedrich erre Pörhendire támadt azzal, hogy „hallgass magyar gazember“ és mindjárt nyomatékot is adott szavának azzal, hogy a vonatkísérőt jól pofon teremtette.

Ezt persze már a „buta magyar“ Pörhendi sem tűrhette el és mivel éppen egy sörös pohár volt a kezégyében, nekilódította a vendéglősnek.

Repül a sörös pohár, ki tudja, hol áll mag... .

A repülő sörös pohár a „magyarok és vasutasok“ nemes barátját éppen fején találta és ezzel az úgy a két fél között rövid uton elintéződött.

Most pedig ide fülelj magyar!

Pörhendi azonnal jelentette az esetet szolgálati főnökének, aki Pörhendit rögtön felfüggesztette és az állomási rendőrrel a rendőrségre kísértette.

A rendőrség — szinte hihetetlen — nem adott Pörhendire kényszerzubonyt, azért, mert Magyarországon és a vasuti állomáson a vasuti vendéglőstől nem engedte sem a magyarokat legazemberezni, sem a vasutasokat gyalázní, még kevésbé magát ellentmondás nélkül pofon veretni, hanem jegyzőkönyvet vett fel és Pörhendit szabadon bocsátotta.

Most már csak arra vagyunk kíváncsiak, mi lesz Pörhendivel?

Hisz fel van függesztve, mert megvédte a buta magyart!

(**Mi lesz?**) Feltűnt gyorsan, váratlanul, hogy felizgassa, felkorbácsolja a kedélyeket, aztán... . aztán a mily gyorsan jött, úgy el is ment. Legalább a látszat a mellett szól. Bár úgy tudjuk hogy a lakbérnyugdij már konkrét formában elő is van készítve, mégis valami nagy akadály gördült elé, hogy úgy hallgatnak most róla. Pedig nagy kár, ha az minél előbb meg nem valósul, mindenkire egyaránt, de különösen azokra, kik a közelmúltban lettek nyugdíjazva, mert ők teljes bizonytalanságban vannak, hogy lesz-e benne részük vagy sem.

Mi lesz ezzel a kérdéssel?

Ki tudná megmondani?

Riporter úr...

Riporter úr kérem szépen,
Hallgasson meg engemet;
Férjet keresek — de gyorsan
Nem bírom a helyzetet.
Mint szerény vasúti ember
Hat lánnyal rendelkezem:
Bemutatom őket sorba,
Nem túlzok egy cseppet sem.

Irma lányom Nagyváradon
Tanulja a távirdát;
A Mariska Újév napján
Nyit Karcagon iskolát.
Róza díjnok, Jolán kérem
Írógépközelőnő,
Lujza pedig kérem szépen
Ügyes mintaszabónő.

Róza édes, Jolán kedves,
A Gizike beszédes;
Lujza művelt, Irma élénk,
A Mariska kedélyes.
A hat közül a Gizike
Feltűnően imponál,
Fekete szem, mosolygó arcz,
Pudert sohasem használ.

Könnyítsen a helyzetemen,
Nem kívánok én sokat... .
Riporter úr kérem szépen:
Vegye el egy lányomat!

Kovacs Béla.

... HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT **NAGY VÉGELADÁS A RIGÓ LAJOS-FÉLE ÜZLETBEN** KOLOZSVÁRT, ...
A raktáron levő összes rőfös- és női divatárunk az üzlet ...
WESSELÉNYI-U. S
felosztása miatt gyári áron alul végleg kiárusítatnak.

— H mi életünk. —

— **Öngyilkosság.** A nagyváradai gyorsvonaton Budapest felé utazott kedden *Lengyel* Kálmán dr. földesi lakos, ügyvédjelölt, akit édes anyja idegbaja ellen való gyógykezelés céljából akart egy budapesti szanatoriumban elhelyezni. Szolnok állomás előtt *Lengyel* dr. mikor a vonat a tiszai vashidon áthaladt, a mellékfülkébe ment és ott revolverével jobb halántékon lökte magát. A golyó a bal halántékon kijött és agyát átfurta. Szolnokra érve a kórházba szállították, ahol meghalt.

Vasúti baleset. Május 16-án Nyiregyháza állomásán a 4706. számú személyvonatnak egy a második osztályú személykocsija ismeretlen okból kisiklott. A kocsiban levő utasok közül öten jelentéktelenül megsérültek. A vonat félórai késéssel folytatta útját.

— **Támadás egy gyorsvonat ellen.** New-Yorkból jelentik: A múlt éjszaka Washington államban hat fegyveres rabló megállásra kényszerítette az éjjeli gyorsvonatot, a vasúti személyzetet megkötözte, a postakocsit lecsatolta és így készpénzben 20.000 dollár és egyéb értékeket rabolt el. A lecsatolt postakocsit a rablók a lejtős vonalon nekilódították és a vagonon örült sebességgel rohant lefelé. Így történt, hogy összeütközött egy személyvonattal és tizenkét ember halálosan megsebesült.

— **H hibás vonat.** A csabai pályaudvaron Bartoli Mihály mezőberényi földbirtokos tévedésből az aradi vonatba szállt be és amikor észrevette, kiugrott a vonatból, de oly szerencsétlenül, hogy az keresztül ment rajta. Haldokolva vitték a kórházban.

— **Vasutas-sors.** Ujszászról írják: Szombaton reggel halálos szerencsétlenség történt az ottani pályaudvaron. A vasúti alkalmazottak a pályán álló üres kocsikat egy tolató mozdonyral egy másik sínparra akarták áttolni. Amint a tolatás megindult, egyszerre rémes, halálos kiáltás reszketettette meg a levegőt. A vonat megállt és az összesereglett emberek nagy borzalommal látták, hogy Szücs Ferenc fékező, — eddig ki nem derített okból, — a kerekek alá került, amely valósággal agyonroncsolta.

— **Kitüntetések.** A király Müller János, Stiffson Emil és Früchtl Ede államvasúti főfelügyelőknek a királyi tanácsosi címet, Décsey Lajos államvasúti üzletvezetőnek a harmadosztályú vas-korona-rendet, Polgár Mihály és Temesváry Alajos államvasúti felügyelőknek a Ferencz József-rend

lovagkeresztjét, továbbá Steiner Máttyás főművezetőnek, Csoknyay János főlokomotívvezetőnek, Pernecky Gyula állomási előljárónak és Török Sándor főkalauznak a koronás ezüst érdemkeresztet s végül Kozma Imre államvasúti hivatalnokának és Tóth Sándor pályőrnek az ezüst érdemkeresztet adományozta.

— **H Szövetség nagygyűlése.** A Magyar Szent Korona Országainak Vasutas Szövetsége ez idei országos nagygyűlését gróf Batthyány Tivadar országgyűlési képviselő, szövetségi elnök vezetése mellett folyó hó 23-án és 24-én Brassóban tartja meg. Az ünnepek sorrendje a következő: 22-én este 8 órakor szerenád gróf Batthyány Tivadar lakása előtt. Fél 9 órakor ismerkedési est az Iparegylet nagytermében. 23-án délután 1 órakor orgona-hangverseny a Fekete-templomban; 2 órakor bankett az Iparegyletben; 4 órakor kirándulás Czenkre és az Árpád-szobor megkoszorúzása; este fél 9 órakor táncal egybekötött hangverseny a Vigadó összes helyiségeiben.

— **furfangos vasúti tolvaj.** Iglóáról jelentik: A kassai személyvonat egyik másodosztályú fülkéjében, ahol két poprádi uriaszony utazott, egy meglehetősen feltűnő öltözetű, erősen festett arcú fiatal nő lépett be. A két poprádi urinőnek feltűnt az utitárs ruhájából kiáradó, átható parfüm illat. Az utitárs emellett két- vagy három ízben zsebkendőjét is elővette s látszólagosan legyezte magát azzal. A zsebkendőnek rendkívül erős illata volt. A két urinő néhány perc múlva mély álomba merült s csak Poprád előtt ébredtek fel. Erős fejfájást és zibbadtságot éreztek. Az utitárs azonban közben már valahol kiszállt. Az urinők egyike rosszat sejtve, ridiküljéhez nyúlt s rémülve tapasztalta, hogy briliánsokkal s gyöngyökkel kirakott aranyórája s láncza eltűnt. Poprádra érve jelentést tettek az állomásfőnöknek s a határrendőrségnek. A nyomozás csak annyit tudott megállapítani, hogy a két urinőt kloroformmal altatták el s hogy az utitárs Margitfalván szállt ki s nyoma veszett.

— **H pesti pályaudvar.** Budapest szükséges és természetes fejlődésének legkellemetlenebb akadályai a rosszul elhelyezett és szűk pályaudvarok, melyek megoldásán esztendő óta dolgoznak a kereskedelmi miniszteriumban. Mint újabb értesülünk, a központi pályaudvar kérdését úgy oldanák meg, hogy a két pályaudvart, a nyugati és keleti kitélepitենék a főváros határán túl; egy központi pályaudvart építenének a város közepén, a Rökus-kórház helyén. Ez a hatalmas arányúra tervezett, fedett központi pályaudvar a

föld alatt volna, innen indulna és ide futna be minden induló és minden érkező vonat, — a külföld több városának mintájára, — a föld alatt.

— **Lopások a teherpályaudvaron.** A dunaparti teherpályaudvarról van szó. Az állomás vezetősége már régebben észrevette, hogy a raktárt a fuvarozó munkások rendszeresen megdézsmálják. Sűrűn tűntek el vasuti szállítmányok. Megfigyelték a kocsisokat s tegnap sikerült az egyik tolvajt tetten érni. Ez Francsics Ferenc 25 éves kocsis. Orgazdája Kogluram József 36 éves korcsmáros volt, akinek a Liliom-utca 10. szám alatt van a korcsmája. Ez potom áron vásárolta össze a lopott holmit. Mind a kettőt letartóztatták.

A csere.

Irta: **Rovenszky Árpád.**

(Folytatás.)

— Akkor önnel nem állok többé szóba... Különben úgy látom, hogy magával józanul kell beszélni. Tegyen félre minden önérdeket és hallgasson meg. As első férjem meglehetősen vagyont hagyott rám, de a társaság a költekezésbe sodort. Többet költöttem, mint szabad lett volna. A vagyonom romjain állok, de idejekorán észretértem. Eltekintve attól, hogy a vőlegényem gazdag, de tisztességes és jómodoru ember és én vonzódom hozzá. Helyzetemben az volt a legézszerübb, amire elhatároztam magamat.

— Ez ellen nincsen appellata?

— Nincs... Maga Gyurka pedig adja a kezét és maradjon meg jó barátomnak.

— Alamizsnát kínál?

— Szó sincs róla, sőt hogy lássa, hogy szerelmét meghálálom, elvezetem önt is az annyira óhajtott boldogsághoz...

— Már megint mit eszelt ki?

— Megházasítom...

— Engem?... Igazán jól adja...

— Maga Gyurka minden könnyelműsége mellett mégis egészen jó párti...

— Ilyen eszme!...

— Hiába mosolyog. Maguk férfiak igazán különösek. Elérhetetlen ideálok után vágyódnak és ezalatt nem veszik észre azokat, akik rajongással lesik léptük nyomát.

— Józsa, mit akar ezzel mondani?

— Azt, hogy amint ön engem reménytelenül szeretett, úgy létezik egy olyan valaki is, aki ép olyan reménytelenül epedett ön után... Magát nagyon, de nagyon szereti valaki...

A fiatalember elutasítólag legyintett a kezével, de az özvegy nem engedte, hogy megtéveszsze.

— Ha velem jó barátságban akar maradni, engedelmeskedjék nekem... Nálam elkésett és kijelentem, hogy ha ismét asszony leszek, barátságom kívül mást nem fogok érezni ön iránt, de mások iránt sem... Hiába tünteti fel magát rossznak, maga mégis sokkal becsületesebb és miért vesztegetné nálam hiába az idejét, amikor más oldalánál még igazi boldogságra is találhat?

— Hagyjuk ezt.

— Nem hagyom. Maga ép úgy megérdemli a boldogságot, mint minden ember. Az évek gyorsan múlnak Gyurka és soha többé vissza nem térnek...

— Frázis...

— És mégsem hiszem, hogy olyan egyoldalú legyen, hogy ne állna szóba azzal, aki boldogságát akarja előmozdítani? Tudomásul veszem, hogy szerelmes volt belém, ez a kettőnk titka marad és ezzel egyszersmind lezárjuk a múltat. Most pedig ön következik. Akarja?

— Nem.

— Egyelőre tegyen kísérletet... ha nem sikerül, mindketten azt mondjuk majd, hogy tévedtünk...

— Józsa, ön több mint asszony...

— Lássa, még annyi fáradságot sem vesz magának, hogy a leányok között találgasson, pedig az a szegény leány igazán szereti magát. Maga annak a leánynak a mindene.

— És ki az?

— Kenéz Margit...

—

— Na ne vágjon hozzá olyan kétségbeesett arcot, Kenéz Margit nem a legutolsó leány és jó párti.

— Sohase hittem volna, hogy belém legyen szerelmes.

— Mert nem törődött velem.

— Ha összejöttünk valahol, alig váltottunk egymással egy-két szót...

— Mert észrevette a szegény, hogy viszonzatlanul szeret...

— Bocsásson meg Józsa, de igazán kell, hogy kételkedjem Kenéz Margit szerelmében...

— Miért?

— A férfiak csak észreveszik, ha egy hölgy a kelleténél többet érdeklődik irántuk... és én Kenéz Margitnál nem tapasztaltam ilyesmit.

— Mégis tévedett...

— És ön Józsa honnan tudja azt, hogy a leány szeret engem?

— Elégedjek meg azzal, ha azt mondom, hogy biztos vagyok benne... Kenéz Margit ugyan nem kimondott szépség, de hát a jövődöbelije csinos hozományt kap vele; azonfelül művelt lelkű, gyöngéd szívű leány és ami a legfőbb nagyon szereti magát... Elég ennyi? Engedjen Gyurka valamit az elveiből, s meglássa, hogy boldog lesz azzal a leánnyal...

— Milyen határozottsággal beszél ön Józsa!...

— Mert a javát akarom. Ha megígéri, hogy engedelmeskedik nekem, akkor összehozom magukat. Biztosítom, hogy Kenéz Margitban olyan feleséget fog kapni, aki még vénségében is szeretni fogja az urát, ha az csak egy szikrányi gyöngésséggel lesz iránta. Ez a tulajdonság pedig a mai világban megkétszerezi a hozományt... Gondoskodom, hogy az eljegyzésem ünnepélyén mindketten jelen legyenek, foglalkozzék a leánnyal, és a többi magától jön. Ha pedig hazajöttek a nászútról, akkor hozza el hozzám a felését, hogy jó barátságban legyünk. Szeretni fogom, mert a maga felesége, ön pedig viszontláthat engem... Nos Gyurka, akarja...

— Igazán egészen megzavart... Central University Library

— Ellenkezőleg, rávezettem a helyes útra...

Ha önre hallgattam volna, eltekintve magunktól, még két embernek okoztunk volna bánatot. És miért legyünk rosszak, amikor jók is lehetünk? Miért ne ragadnánk meg azt a megoldást, ha egyikünk módját tudja, hogy valamennyien boldogok legyünk?... Ugy két ember határozottan boldogtalan, kettő pedig bizonytalanul boldog, így pedig négy ember meglegedeit... Mi lesz Gyurka?

— Isten neki, még egyszer bizni akarok az asszonyokban...

— Gyurka ez sok... hamar csókolja meg a kezemet, maga nagy gyerek... Tehát áll az alku?

— Szép alku...

— Különbem nem is alku, csak csere: ön férjet én pedig feleséget kínáltam... nos hát adja ide a kezét...

— Tudja isten, haragudni szeretnék önre, de nem tudok...

— Gondoljon Kenéz Margitra... Most beszélgessem másról, — felelte mosolyogva a szép özvegy és cigarettával kínálta a fiatal embert...

Vasut mentén.

(**Jó étvágy.**) Szomorúan ül a forgalmi tiszt a resti egy asztala mellett. Belép egy barátja és megszólítja:

— Mi lelt?

— Rossz a gyomrom!

— Ugyan?...

— Bizonyosan te is hallottál felőle, hogy evés közben jön meg az étvágy.

— Igen... és

— No lásd, mondja a forgalmi tiszt szomorúan, már egy órája ülök itt, egyre eszem s még az a kis étvágyam is elment, ami volt...

*

(**Megmondta.**) A két pályáőr beszélget egyről-másról. A melyik az éjjel szolgálatban volt, a fáradalmaktól kimerülve, folyton ásít.

— Ne ásítson akkorát, mert még egy fiakker talál a szájába berobogni.

— Az meglehet, a ló már előttem áll.

*

(**Áltiszti vizsgán.**) A váltókezelőtől kérd a vizsgabiztos:

— Mondja Kökényesi, mit tenne maga, ha a vonat már az állomás előtt lenne s mikor a váltót szabadra akarná állítani, valaki hátulról átkarolná és nem engedné, hogy kötelességét teljesítse?

— Hátra szólnék, hogy: ne verekedj Zsuzsi!

Távíratok.

Egy szép nő a férfi szemnek *édene*, a léleknek *pokla* s a pénztárczának *purgatoriuma*.

Furcsa, mikor a vak rossz szemmel néz valamit.

Ámor azért kötözi be szeméit, hogy joga legyen botlani.

A férfit husz éves korában magamagáért, harminc éves korában az állásáért, negyvenen tul a vagyonáért szeretik.

Az a nő, aki meglátja az árnyékát, már viszatárt a világosság felé.

Két úrnak még csak lehet valahogyan szolgálni, de két asszonynak soha!

Furcsa, mikor egy nagy ember gyerekeskedik.

Csak mondj valamit, ami az önhiútségnek és a tunyaságnak hizeleg, bizonyos lehetsz felőle, hogy nagy pártod akad.

== Az elátkozott falu. ==

Irta: **Cz. Csia Albert.**

(Folytatás.)

Lelkét előntötte a keserűség... szivét elfogta a bánatnak és fájdalomnak az a fajtája, melynek még a legerősebb idegzetű ember sem képes ellentállani...

Leült egy kő szélére s fejét tenyerébe eresztve hangosan zokogni kezdett... Fuldokló zokogását visszaverték a kőfalak oldalai s minden egyes könyecseppje egy egy átok volt a pusztító kövűre...

Erzsike is mellé telepedett aztán s úgy ültek és sirdogáltak fájdalmasan... keservesen... midőn egyszerre mintha valami hangok ütötték volna meg füleiket.

— Isten áldja meg úrfi! szólalt meg valaki.

Mint az erdő rejtekében felzavart szarvas emelték fel hirtelen fejeiket s bánatos, kisírt szemeket fájdalmasan veték az előttük álló anyókára, ki kérdőleg folytatá.

— Hát nem ismer urfi... nem ismeri a Márta néni? ...

— Honnan is ismerném?

— Oh, bárcsak sohse ismertük volna egymást, mintsem, hogy ilyen viszontlátást érnünk meg...

— De mégis ha jobban nézem, mind ismerősebbnek tünik fel az arca... mintha valaha, talán régen kis gyerekkoromban láttam volna.

— Igen, akkor látott az úrfi... én voltam a dajkája... aztán elvitt messzi sorsom... sohse láttuk azóta egymást...

— Igen... igen most már emlékezem...

— És most mily szomorú a viszontlátás... Oh, ha tudtam volna... sohse jöttem volna vissza... mért is kellett nekem visszatérni, sirta Márta néni...

— No ne sirjon kend is édes Márta néni. Inkább beszéljen, mi történt... merre vannak hugom és szüleim?

— Oh, ha én azt tudnám drága kicsi urfi... Ki tudná azt mostan megmondani.

— Istenem! hát nem tud senki semmit róluk? sóhajtá az ifjú kezeit tördelve...

— Valamit csak tudok, amit láttam és megtudhattam...

— Mondja... oh mondja drága néni.

— Hát biz az úgy történt, hogy valami Mihály nevű havasi vajda emberei jöttek tegnapelőtt erre.

— És ők vitték el?...

— Ők... talán ők... de én azt nem láttam...

— Szentséges úristen...

— De csak az öregeket... a kisasszony.

— Mi az?... mi a kisasszony?...

Márta néni letörle könnyeit, mely végig folyt arcán, aztán hosszú... fájdalmas sóhajok törtek elő lihegő melléből.

— Nos mondja hát?... Hol a kisasszony?...

— Hagyja édes urfi, ne is kérdezze azt...

— Tán csak nem ölték meg? — villant meg hirtelen agyában.

— Sajnos... igen... úgy történt, lihegte Márta néni.

— Oh az átkozott gyilkosok! kiáltott fel az ifjú kétségbeesésében...

Aztán szeméit az égre meresztve lázasan... hosszasan nézte a napot, mint nyugszik le... mint hajja le fejét a fehérülő hegyek mögé... Így mulik el az élet is, ha üt az óra... így fog elszállni minden testből a lélek... így fogunk elhalni mindnyájan, ha eljön a végső perc... De míg a nap holnap újra életre kel... mi ha egyszer meghalunk... nem lesz számunkra feltámadás soha... soha...

— Aztán hirtelen Márta néni felé fordult.

— És hol van a drága lány... mi történt vele?

— Én szerencsésen megmenekedtem a ház padlásán... házam is megkímélte a sors... A tegnap aztán feljövök ide a romok közé... a szoba padlóján találtam élettelenül... holtan a kisasszonyt...

— Ott van most is? ugrott fel az ifjú.

— Oh nincs! Ha tudtam volna, hogy ma megérkezik az úrfi, nem bántottam volna, de hát Istenem, honnan jutott volna az nekem eszembe?... Embereket hívtam és eltemettük amoda ni az öreg diófa alá...

Azzal karonfogta az ifjút s elvezeté a frissen hantolt sírhoz...

— É hant alatt nyugossa álmait... legyen az álma csendes... ne zavarja semmi, zokogá Márta néni.

— Átkozott gyilkosok! sóhajtá az ifjú, azzal leereszté magát az új sírhalomra, melynek göröngyei oda tapadának arcához s úgy érezte, mintha azokon a néma göröngyökön hugának szavait hallaná, a mint rettenetes küzdelemről... vérfagyasztó haláltusáról beszél...

A rommá lett falú felett már kezdé bontogatni szárnyait az esti alkony s lassanként sötét este lett, mikor még mindig ott sirtak hárman... keservesen...

Aztán valahogy letámolyogtak Márta néni házához, mely nem messze, a templom mellett feküdt s hol Márta néni örömmel rakta ételét vendégei elé... Azonban melyiküknek esett volna most jól az... Alig faltak egy párat, az is alig csúszott...

— Hát a szüleimmal vajjon mi történt? Ki tudja merre vitték... keserű fogságba... Őket sem fogom látni soha?... Istenem hát mit vétettem ellened, hogy ily kegyetlenül büntetsz? tört ki a keserűség az ifjú lelke mélyéből...

— No ne essél annyira kétségbe édesem — vigasztalá Erzsike. — Isten adta, isten el is veheti... Tudja az Isten mit, miért tesz... s ha úgy fogja jobbnak látni, vissza is hozza majd őket... Mert az Isten gyakran próbára teszi azokat, kik kedvesek előtte... de nem hagyja sokáig szenvedni...

— Nem fogom többé még csak látni sem!...

— Dehogyan nem...

— Most még az sincs kinél hagyjalak, míg vége lesz a háborúnak.

— Hát már hogyan — vágott közbe hirtelen Márta néni. — A felől legyen csak nyugton... ügyelni fogok mint a szemem fényére.

— Háborus idők vannak mostanában... mit csinál két védtelen nő egymagában? sóhajta az ifju.

— Hogy mit csinál? A nő csak addig félénk, míg nem komoly a veszély, de akkor aztán bátrabb, mint sok száz férfi... ugye kisasszony — fordult Mártha néni Erzsike felé...

— Igen... igen... én itt maradok... te elmegy és majd győztesen fogsz visszatérni... akkor aztán boldogok leszünk s nem fog elválaszthatni soha, semmiféle hatalom... Jó lesz édes?...

— Hisz muszáj, hogy jó legyen... mert nincs semmi más megoldás...

Szegény Fekete István! Elvesztve apja... anyja... testvére... és ráadásul még kedvesét is el kell hagynia. Sok egy embernek egyszerre ennyi csapást elviselni.

Ha rá gondolt édes szüleire, szíve összefacsarodott a fájdalomtól, hogy minő lehet a sorsa a jó öregeknek a kegyetlen ellenség karjai közt... aztán eszébe jutott, hogy neki reggel már mennie

kell... s itt kell hagynia azt, a ki szívének legkedvesebb...

Borzasztó volt az a pár óra, a mi a reggeltől... az elválástól elválasztá. Egymásután túlulak a különbözőféle képzetek agyába... egymást üzték, kergették a gondolatok...

== A SZERKESZTŐ TELEFONJA. ==

(E rovatban bármely közérdekű kérdésre szívesen válaszolunk. Mindennemű a szerkesztőséget érdeklő levelek „Czófalvi Csia Albert, Kolozsvár, üzletvezetőség“ címére küldendők. Kéziratokat nem adunk vissza és névtelen leveleket nem veszünk figyelembe).

— „Virág a síneken“. Megkaptuk.

— Csángodi társas ebéd. Az említett tárca mindezideig hozzánk nem érkezett. Lehet, hogy a postán kallódott el. Kérjük újra beküldeni.

— D. I. Kolozsvár. Átolvassuk s ha jó, sorra fog kerülni.

— Hontalanok. Egy kis türelmet kérünk. Annyira túl vagyunk halmozva ily nemű közleményekkel, hogy lehetetlen egyhamar azokat mind közölni. A beérkezés sorrendjében lesznek közölve.

Rarácsonyi est. Alkalomadtán, ha szerét ejthetjük, közöljük.

Máv. gyakornok. A tanuláshoz semmiféle engedély nem kell. Azonban, hogy a vizsgák letétele után átminősített-e, az tisztán az üzletvezetőségtől függ.

==== EGYMÁS KÖZÖTT. ====

E rovat előfizetőink levelezésére van szánva és az ide szánt rövid levelezések lapunk kiadóhivatalába Kolozsvár, Kárpát-út 12. küldendők.)

Állomás felvigyázók, segéd állomás felvigyázók közül ki volna hajlandó a debreczeni üzletvezetőség területéről a szombathelyi üzletvezetőség területére cserélni? Leveleket „Andorkó Sándor s. áll. felv. Gyanafalva, Vasm.“ címre kérek.

Kolozsvárra beosztott díjnok cserélni óhajt Budapesten levő kartársával. Ajánlatok „III. B.“ jellegre küldendők.

Ki lenne hajlandó posta útján velem sarkozni? A ki elfogad partnernek, az írjon „L. G.“ jellegre, Alsóvárad i (Bars m.) postára.

Szenzációs, Európa minden nevezetesebb államában szabadalmazott találmány értékesítéséhez társ, esetleg vevő kerestetik. Ajánlatokat „Szabadalom“ címre kérek.

Vasutasoknak 10% engedmény

Papp György

a m. á. v. szerződött szállítójának
„Erdélyi“ orvosi műszertárában . . .

Kolozsvárt, Mátyás k.-tér 5. sz. a.

kaphatók:

Szemüvegek orvosi rendelre nagy választékban
70 fillértől feljebb.

Színházi táv és látszóvek 5 koronától feljebb.
Sérvkötők, hashkötők, gummi görcsér-harisnyak mérték
után is készítve.

Irrigátorok teljesen felszerelve 3 koronától felj.

Fecskendezők — — — — — 30. fillértől felj.

Diana kötők felszerelve 2 koronától felj.

Diana betétek 1 csomag 6 darab 60 fillér.

Pessziunok orvosi rendelre.

Gummi halhólyag különlegességek óriási nagy
választékban

Minden e szakmába vágó javításokat, köszö-
rütléseket a legutányosabb árban vállal el.

Videki levélbe'li megkeresésekre
.: készséges válasz adatik. .:

Vasutasoknak 10% engedmény

Különös figyelmébe ajánljuk a n. é. közönségnek

Berényi Ferencz

fűszer- és csemege-üzletét

Kolozsvár, Ferencz József-ut 2.

(Benigni-palota),

hol a legelőnyösebben szerezhetik be minden-
nemüi szükségleteiket.

Vasutasoknak 5% engedmény!

UJ! ————— UJ!

Bereczky Zoltán

uri szabó divatterme,

— KOLOZSVÁR, —

Wesselényi Miklós-utca 25. sz., emelet,
a postával szemben.

Finom angol szabóság.

Nagy szövetraktár hazai és angol
szövetekben.

Vasutasoknak 5% árengedmény.

50 koronán felüli megrendelések franco
szállítatna'.

Tisztviselőkölcson.

6¹/₁₀%-os alapon 10–20 évi törlesztésre vasutasoknak,
postásoknak és nyugdíjasoknak levonás nélkül költelez-
vényre szerény utólagos díja ással. Lebonyolítási határidő
14 nap. Lebonyolítjuk a legkomplicáltabb konverziót és
megszerezzük a legmagasabb kölcsönt. Személyhitelet
8%-os alapon. — Jelzáloghitelet a legcselebb alapon gyorsan
közvetítünk. — Válaszbélyeg ellenben mindenkinek kimerítő
értéstitést adunk díjmentesen.

Országos Hitel- és Kölcsönszerző-vállalat, Budapest, VI., Izabella-u. 67. Telefon 101—28.

Pályafelügyező és pfv. gyakornok Urak!

Elhalálozás miatt egy teljesen
jó állapotban levő, még alig
használt és nagyon könnyen járó

vasuti kézi hajtóka

igen előnyös árban eladó.

Cím megtudható e lap kiadó-
hivatalában.

Ritkán kínálkozó alkalom!

Vasutasoknak árkedvezmény!

JANOVITS JAKAB

DEÁK FERENC-UTCA 44. SZ.

Aki szép elegáns és tartós butor-
hoz akar jutni, forduljon bizalom-
mal cégemhez, hol olcsó árakért
minden tekintetben szolidan és
.: előnyösen lesz kiszolgálva! .:

Videki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Tisztességes, szolid mellékfoglalkozást biz-
tosíthat magának, ki a fővárosban, helyben
vagy vidéken bárhol, lapunk számára hír de
téseket szerez és gyűjt. Bővebb felvilágosi-
tással készséggel szolgál a kiadóhivatal.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műóras, föltalálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

**ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Legmodernebb szabászat!

SZIGETHY LAJOS

FÉRFI-SZABÓ DIVATTERME,
KOLOSZVÁR, MÁTYÁS KIRÁLY-TÉR 12.,
földszint 7. sz. ajtó.

Szives megtekintésre és igénybe vételre ajánlja, a mai kornak megfelelően berendezett uridivat szabóüzletét, hol hazai és külföldi szövetek a legválogatottabb és legfinomabb izlést kielégítően vannak állandóan raktáron. Vasutasok előnyben részesülnek.

Gyors és pontos kiszolgálás

== Cs. és királyi udvari szállító. ==

NEUMANN M.
Kolozsvárott, Mátyás király-tér.

Magyarország legnagyobb, legrégebb férfi-, fiú- és leányka-ruhák telepe készen és mérték után. A tavaszi idényre ajánl a legújabb szövetekből legdivatosabb szabású felöltőket, átmeneti kabátokat és gallérokat. Szabott árak! * Jutányos árak!

Vasutasoknak 10 százalék engedmény.

Háziasszonyok

figyelmébe !!!

Likörök, rum és ecetfélék

utatisom szerint csekély fáradsággal és olcsón állíthatók elő házilag.

Árlapot és utasítást díjmentesen küld:

Burger Frigyes

gyógyárak, kötszerek, betegápolási kellékek, angol, francia illatszerek és pipersikkek-üzlete

Kolozsvár, Főtér.

Vasutasoknak 10 százalék engedmény.

LENGYEL KÁLMÁN MŰHANGSZERÉSZ.

Az összes hangszerek speciális műterme Kolozsvárt, Egyetem-u. 1. sz. alatt. Nagy raktár az összes hangszerek és azok alkatrészeiben

A legnagyobb szakértelemmel végzem el a legkomplikáltabb javításokat minden hangszeren.

Továbbá felhívom a n. é. közönség b. figyelmét, hangfokozó gerendámra, melynek beillesztése után bármely gyöngye hangú hegedű a legtisztábban csengő tömör és nagyhangot nyer. Nem sikerülés esetén a honoráriumot vissza adom.

Óriási választék Gramafonok és lemezekben a legolcsóbban reszlettizetésre.

A Schunda cimbalmok erdélyrészi főraktára.

Kiváló tisztelettel

Lengyel Kálmán

műhangszerész

